

MUZIEK

sterkst bewust, toen ik eenige dagen later de *Firma Monestier* van Denys Amiel zag. Dit Fransche stuk is veel zwakker van bouw. Er wordt onevenredig veel aandacht besteed aan de omstandigheden en de omgeving, waarin het conflict zich afspeelt. Maar dit conflict is menschelijk. Wanneer in het laatste bedrijf een jonge vrouw haar geheele wezen inzet, om haar man voor zich te winnen, dan is dat de strijd van een mensch, dan is daar het beroep van hart tot hart. Wanneer ik de verwarmende, boeiende kracht onderga, die er in zulk een gesprek ligt, wanneer ik meebeleef het verdriet van een *mensch*, dan weet ik, waar Lillian Helman te kort schoot. Niet omdat zij een slecht mensch beschreef en Amiel een goede, eerlijke vrouw, maar omdat zij het zwaartepunt van het stuk liet vallen op een daad, en zij er niet in slaagde, den mensch, die de daad volbracht, tot leven te brengen. —

— Het Residentie-tooneel voerde deze beide stukken op. Twee van zijn bekwaamste

actrices vervulden de hoofdrol: Fie Carelsen in *Roofvogels*, Vera Bondam in *De Firma Monestier*. Fie Carelsen geeft prachtig spel. Het duivelachtige wachten, terwijl haar man zijn doodsstrijd strijdt, haar sluwe berekening, haar meedoogenlooze intrigues tegen haar broers zijn indrukwekkend en meeslepend gespeeld. Vera Bondam speelt met de haar eigen gevoeligheid de rol van het jonge vrouwtje, dat wanhopig ernaar streeft haar man verliefd op zich te maken. Zij heeft den minnaar in hem leeren kennen uit brieven, die zij vond van hem aan zijn maîtresse. In een naïef, eerlijk gesprek tracht zij hem te winnen. Het is een tevoren verloren strijd. Haar lijden, haar verliezen beeldt Vera Bondam ontroerend uit. Zij heeft begrepen, dat niet de vrouw in dezen kamp faalde, maar de man, die deze vrouw niet begreep en haar aantrekkelijkheid niet zag. Zij gaf deze vrouw charme en waardigheid en ontnam haar biecht elke schijn van vernedering.

Martha Dozy

M U Z I E K

LA CEINTURE DE VENUS

VAN LE SAGE

De leerlingen van het Conservatorium Toonkunst te Utrecht hebben onder leiding van Bertus van Lier een opvoering gegeven van de komische opera *La ceinture de Vénus* van Monsieur Le Sage, welke in 1715 voor het eerst werd opgevoerd op de jaarmarkt van Saint-Laurent. Waar het hier een leerlingen-opvoering betrof, kan het niet de bedoeling

zijn, een critische bespreking omtrent de prestaties te geven. Doch de keuze van het stuk is merkwaardig genoeg om er bijzondere aandacht aan te besteden. Voor een juist begrip van den aard en de bedoeling van het „Théâtre de la Foire”, waarvoor Le Sage deze opéra-comique geschreven heeft, moet men zich verplaatsen in de Parijsche theater-toestanden in de zeventiende en aan het begin van de achttiende eeuw. De twee instellingen, welke op het gebied van tooneel-